

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

12 juni 2025

ADVIES 2025-74

met betrekking tot de weigering om inzage in een
administratief dossier

(CTB/74/2025)

Sleutelwoorden : FOD Financiën – administratief dossier – artikel 6, §
1, 8°, Wet 11 april 1994

1. Een overzicht van de feiten

1.1. Voor de voorgaande feiten verwijst de Commissie voor de Toegang tot en het Hergebruik van Bestuursdocumenten, Afdeling Openbaarheid (hierna: “de Commissie”) naar haar advies nr. 2025-46 van 24 maart 2025.

1.2. Per aangetekende brief en e-mail van 7 april 2025 richt BVBA A-Joni’s, vertegenwoordigd door Mr. Maxim Vermeiren en Mr. Vincent Vercauteren, aan de FOD Financiën een nieuw verzoek om inzage van haar administratief dossier.

1.3. Per brief van 24 april 2025 verleent de FOD Financiën inzage in het dossier, met uitzondering van het volgende:

“Voor de volledigheid wil ik alvast meegeven dat er voor één specifiek stuk maar een gedeeltelijke inzage zal worden verleend. Het betreft een anonieme klacht die in mei 2019 door onze diensten werd ontvangen. Wij verwijzen hiervoor naar artikel 6, §1, 8°, van de Wet betreffende de openbaarheid van bestuur:

“Art 6, § 1. Een federale of niet-federale administratieve overheid wijst de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument af, wanneer zij heeft vastgesteld dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van een van de volgende belangen:

[...]

8° de geheimhouding van de identiteit van de persoon die het document of de inlichting vertrouwelijk aan de administratieve overheid heeft meegedeeld ter aangifte van een strafbaar of strafbaar geacht feit.”

Deze uitzonderingsgrond beoogt te vermijden dat personen ervan afzien strafbare feiten waarvan zij op de hoogte zijn mee te delen aan de overheid of aan overheidsinstellingen zoals de B.B.I., omdat ze vrezen dat hun identiteit via de openbaarmaking van de briefwisseling bekend zou worden (Parl.St., Kamer, nr. 1112/1, 18). Gelet op dit doel van de wetgever, moet het belang van de geheimhouding van de identiteit van de klachtindiener als zwaarwegend worden beschouwd.

De geheimhouding heeft slechts betrekking op de onthulling van de identiteit van de klachtindiener en hij/zij moet uitdrukkelijk te kennen hebben gegeven dat hij/zij de vertrouwelijkheid wenst ten aanzien van zijn/haar identiteit. Hierbij moet "de identiteit van de klachtindiener" wel ruim worden opgevat, het slaat niet enkel op de naam van de betrokken persoon, maar tevens op alle informatie in de klacht die kan leiden tot de identificatie van de persoon die de klacht heeft geuit.

Wij zijn van mening dat uit de feitelijkheden die beschreven staan in de klachtbrief kan worden afgeleid wie de klachtindiener is en hoe hij/zij de informatie bekomen heeft die aan onze diensten werd bezorgd. Wanneer een integrale inzage in de klachtbrief zou worden verleend, zouden de betrokken personen aldus aan de hand van de inhoud van de brief de identiteit van de klachtindiener kunnen achterhalen, wat in elk geval vermeden dient te worden, De klachtindiener vraagt bovendien uitdrukkelijk om zijn identiteit te beschermen.

De weigeringsgrond is niet absoluut en kan enkel worden ingeroepen in zoverre het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van het in artikel 6, § 1, 8°, bedoelde belang wat inhoudt dat het door punt 8° beschermde belang moet worden afgewogen ten aanzien van het algemeen belang dat gediend is met de openbaarmaking. De Commissie voor toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten - Afdeling openbaarheid van bestuur heeft er in het verleden echter al dikwijls op gewezen dat in het kader van fiscale dossiers er geen algemeen belang gediend is met de openbaarmaking, maar enkel een partículier belang, zodat de in punt 8° bedoelde bescherming voor zover aan de voorwaarden is voldaan, steeds voorrang heeft en bijgevolg de identiteit van de betrokken persoon geheim moet worden gehouden.

Wij zijn aldus van mening dat de geheimhouding van een gedeelte van deze klachtbrief voldoet aan de vereisten van artikel 6, § 1, 8°, van de Wet betreffende openbaarheid van bestuur. Uiteraard zullen wij wel inzage verlenen in het gedeelte van de klachtbrief dat niet onder de ingeroepen uitzonderingsgrond valt.

Ter volledigheid willen wij nog meegeven dat de feiten die worden opgesomd in de klachtbrief niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een uiteindelijke taxatie.”

1.4. Per aangetekend schrijven en per e-mail van 30 april 2025 richt de aanvrager een verzoek tot heroverweging aan de FOD Financiën.

1.5. Per aangetekend schrijven en per e-mail van diezelfde datum richt de aanvrager een verzoek om advies aan de Commissie.

2. Betreffende de onontvankelijkheid

De aanvrager heeft voldaan aan de vereiste van artikel 8, § 2, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna: “de wet van 11 april 1994”) door gelijktijdig een verzoek tot heroverweging aan de RVA en een verzoek om advies aan de Commissie te richten.

3. Betreffende de grond van de zaak

3.1. Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 huldigen principieel het recht van toegang tot alle bestuursdocumenten waarover een administratieve instantie beschikt. De toegang tot bestuursdocumenten kan slechts worden geweigerd wanneer één of meer uitzonderingsgronden in artikel 6 van de wet van 11 april 1994 ingeroepen kunnen of moeten worden, en wanneer die uitzonderingsgronden bovendien op afdoende wijze gemotiveerd worden. Daarenboven moeten de wettelijke uitzonderingsgronden beperkend geïnterpreteerd worden (zie o.a. Grondwettelijk Hof, arrest nr. 167/2018 van 29 november 2018).

3.2. De administratieve instantie beroept zich op artikel 6, § 1, 8°, om de inzage van bepaalde informatie in de klachtbrief te weigeren.

De uitzonderingsgrond van artikel 6, § 1, 8°, van de wet van 11 april 1994 beoogt *“de geheimhouding van de identiteit van de persoon die het document of de inlichting vertrouwelijk aan de administratieve overheid heeft meegedeeld ter aangifte van een strafbaar of strafbaar geacht feit”*.

Die geheimhouding is slechts mogelijk wanneer voldaan is aan de vereisten van de voormelde wetsbepaling, namelijk dat diegene die het document of de inlichting aan het bestuur heeft meegedeeld, om de vertrouwelijke behandeling heeft verzocht en het aangegeven feit kan worden gekwalificeerd als een strafbaar feit of strafbaar geacht feit.

In de beslissing van de administratieve instantie kan daaromtrent het volgende worden gelezen:

“Wij zijn van mening dat uit de feitelijkheden die beschreven staan in de klachtbrief kan worden afgeleid wie de klachtindiener is en hoe hij/zij de informatie bekomen heeft die aan onze diensten werd bezorgd. Wanneer een integrale inzage in de klachtbrief zou worden verleend, zouden de betrokken personen aldus aan de hand van de inhoud van de brief de identiteit van de klachtindiener kunnen achterhalen, wat in elk geval vermeden dient te worden. De klachtindiener vraagt bovendien uitdrukkelijk om zijn identiteit te beschermen.”

In de bestreden beslissing op zich wordt nog niet uitdrukkelijk aangegeven dat aan alle voorwaarden van artikel 6, § 1, 8°, van de wet van 11 april 1994 is voldaan. Uit de voormelde motivering blijkt immers niet dat de klacht, waarvan de verzoekende partijen inzage wensen te verkrijgen, slaat op de strafbare of strafbaar geachte feiten.

Niettemin kan wel uit de met de beslissing meegedeelde uittreksels afgeleid worden dat de brief slaat op strafbare geachte feiten (o.a. witwassen). Aangezien deze uittreksels ook aan de aanvrager zijn meegedeeld, kan er van uitgegaan worden dat deze van de voorwaarde op de hoogte is gesteld.

Er is bovendien ook duidelijk gemaakt dat de betrokkene zijn identiteit anoniem wenst te houden. De Commissie aanvaardt daarbij dat « identiteit » ruim geïnterpreteerd kan worden, voor zover uit bepaalde elementen in het document redelijkerwijze de identiteit van de klachtindiener afgeleid kan worden.

Bij het invoeren van deze uitzonderingsgrond moet de administratieve instantie overgaan tot een belangenafweging tussen enerzijds het algemeen belang dat gediend is met de openbaarmaking, en het

beschermde belang. De administratieve instantie is overgegaan tot een belangenafweging al stelt zij op een te ongenueanceerde wijze dat “*in het kader van fiscale dossiers er geen algemeen belang gediend is met de openbaarmaking, maar enkel een partículier belang, zodat de in punt 8° bedoelde bescherming voor zover aan de voorwaarden is voldaan, steeds voorrang heeft.*” Er is veeleer van uit te gaan dat bij de belangenafweging het particuliere belang van de aanvrager niet in rekening genomen moet worden. Niettemin, lijkt in onderhavig geval de openbaarheid inderdaad louter het particuliere belang van de aanvrager te dienen en weegt het aldus niet zwaarder door dan het beschermde belang.

Brussel, 12 juni 2025,

S. JOCHEMS
Secretaris

L. DONNAY
Voorzitter